

Sygn. akt IV U 579/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r.

sprawy J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o rentę

na skutek odwołania J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 marca 2017r

znak : (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 579/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 grudnia 2017 r.

Decyzją z dnia 20 marca 2017 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na treść przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z 17 grudnia 1998 r. (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 887) odmówił wnioskodawcy J. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu powyższego Zakład wskazał, że odmawia przyznania prawa do renty ponieważ:

-w ostatnim dziesięcioleciu do daty złożenia wniosku pierwszorazowego tj. od 18 kwietnia 2004 r. do 17 kwietnia 2014 r. wnioskodawca udowodnił 1 rok 6 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 5 lat

- w ostatnim dziesięcioleciu do daty powstania niezdolności wnioskodawca udowodnił 1 rok 10 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 5 lat.

W dalszej części uzasadnienia organ rentowy zauważył, że wnioskodawca udowodnił 23 lata 2 miesiące i 3 dni wszystkich okresów składkowych i nieskładkowych.

Od powyższej decyzji J. N. złożył odwołanie wskazując, że organ rentowy ustalając posiadane przez niego okresy składkowe i nieskładkowe pominął dwa dokumenty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. N. urodził się (...) W dniu 18 kwietnia 2014 r. złożył w ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem z dnia 14 maja 2014 r. lekarz orzecznik ZUS uznał wnioskodawcę za całkowicie niezdolnego do pracy i ustalił datę powstania owej niezdolności na dzień 12 listopada 2012 r. Na skutek powyższego wniosku organ rentowy w dniu 29 maja 2014 r. wydał decyzję, którą odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na skutek przedkładania przez wnioskodawcę kolejnych dowodów organ rentowy wydawał w sprawie kolejne decyzje odmowne w tym również zaskarżoną decyzję z dnia 20 marca 2017 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych analizując posiadaną dokumentację ustalił, że łączna liczba okresów składkowych i nieskładkowych jakie posiada wnioskodawca wynosi 23 lata 2 miesiące i 3 dni, w tym w ciągu ostatniego dziesięciolecia do daty złożenia wniosku pierwszorazowego tj. od 18 kwietnia 2004 r. do 17 kwietnia 2014 r. wnioskodawca udowodnił 1 rok 6 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych a w ostatnim dziesięcioleciu do daty powstania niezdolności wnioskodawca udowodnił 1 rok 10 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Wnioskodawca w okresie od 1 września 1992 r. do 31 stycznia 1993 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Handlowym (...) w K.. Pracował tam w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownik biurowy. Okresu tego organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do stażu zatrudnienia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach rentowych oraz dołączonych przez wnioskodawcę i ZUS do akt sprawy, których treść i forma nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz.887) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu , który :

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący łącznie 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat przy czym okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Wyżej wymienione warunki muszą być spełnione łącznie, a brak któregokolwiek powoduje brak prawa do renty.

Najistotniejszą kwestią w niniejszej sprawie było to, że wnioskodawca J. N. choć uznany został przez lekarza orzecznika ZUS za całkowicie niezdolnego do pracy to jednak nie spełnia drugiego oraz trzeciego z w/w warunków – nie posiada 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych przypadających w ciągu 10 lat przed dniem złożenia wniosku lub

powstaniem u niego owej niezdolności do pracy oraz niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania okresów o których mowa w 57 ust 1 pkt 3 w/w ustawy. W ust 2 art. 57 tej ustawy wskazano, że przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Lekarz uznając całkowitą niezdolność w/w do pracy ustalił, że powstanie niezdolności datuje się na 12 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych analizując posiadaną dokumentację ustalił, że łączna liczba okresów składkowych i nieskładkowych jakie posiada wnioskodawca wynosi 23 lata 2 miesiące i 3 dni, w tym w ciągu ostatniego dziesięciolecia do daty złożenia wniosku pierwszorazowego tj. od 18 kwietnia 2004 r. do 17 kwietnia 2014 r. wnioskodawca udowodnił 1 rok 6 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych a w ostatnim dziesięcioleciu do daty powstania niezdolności wnioskodawca udowodnił 1 rok 10 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W ocenie Sądu do wyżej wymienionego całościowego stażu ubezpieczeniowego zasadnym jest zaliczyć wnioskodawcy okres zatrudnienia od 1 września 1992 r. do 31 stycznia 1993 r. w Przedsiębiorstwie Handlowym (...) w K.. Jak wynika bowiem ze świadectwa pracy wnioskodawca pracował tam w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownik biurowy. Zauważyć jednak należy, iż zaliczenie tego okresu pozwala uznać, iż wnioskodawca legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 23 lata 7 miesięcy i 3 dni. Stąd też w dalszym ciągu nie posiada okresu składkowego o którym mowa w art. 57 ust 2 ustawy emerytalnej.

Odnosząc się natomiast kwestii możliwości zaliczenia do stażu pracy okresu w którym wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą tj. od 17 sierpnia 1992 r. do 3 grudnia 1995 r. należy zauważyć, że wnioskodawca nie udowodnił, iż za ten okres opłacił należne składki. Z przedłożonego przez wnioskodawcę zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13 sierpnia 1992 r. wynika bowiem jedynie, iż ten rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w dniu 17 sierpnia 1992 r. Organ rentowy w piśmie z dnia 22 kwietnia 2014 r. wskazał natomiast, iż wnioskodawca w okresie od 1 stycznia 1992 r. do 3 grudnia 1995 r. nie był zgłoszony do ubezpieczenia z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Pomimo zatem stwierdzonej całkowitej, okresowej niezdolności do pracy, świadczenie rentowe z tytułu niezdolności do pracy nie może zostać wnioskodawcy przyznane, gdyż nie legitymuje się on wymaganym stażem ubezpieczeniowym, a przesłanki wskazane w art. 57 ust. 1 -3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS muszą być spełnione łącznie. Ponadto brak jest spełnienia przesłanki udowodnienia co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, co umożliwiłoby niestosowanie art. 57 ust. 1 pkt 3, o czym mówi art. 57 ust.2.

Mając powyższe na uwadze decyzje ZUS należało uznać za prawidłową i odwołanie wnioskodawcy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalić jako nieuzasadnione.